

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 150

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 martie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 40 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2-5		
Decizia nr. 48 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă	5-6		
Decizia nr. 49 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă	6-8		
		Decizia nr. 86 din 7 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.....	8-9
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		183. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru aprobarea Catalogului național de programe de studii complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice de organizare și desfășurare a acestora	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 40**

din 24 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Costică Ciurtin în Dosarul nr. 7.341/117/2010 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 325D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 415D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Gheorghe Lungu în Dosarul nr. 11.339/83/2010 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 415D/2011 la Dosarul nr. 325D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 415D/2011 la Dosarul nr. 325D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 ianuarie și 3 martie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.341/117/2010 și nr. 11.339/83/2010, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Satu Mare — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în**

domeniul pensiilor, respectiv ale art. 1—5 și art. 12 din lege, excepție ridicată de Costică Ciurtin și Gheorghe Lungu în cauze având ca obiect anularea deciziilor de recalculare a pensiei în baza Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul neretroactivității legilor, întrucât o lege nu poate diminua cuantumul pensiilor aflate în plată decât cu încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Se arată că prin menținerea în plată a pensiei speciale numai cu privire la o anumită categorie socioprofesională, respectiv magistrații, se încalcă principiul nediscriminării.

Diminuarea substanțială a cuantumului pensiei pune în discuție legitimitatea constituțională a restrângerii exercițiului dreptului la pensie și, întrucât restrângerea sistematică și repetată a „unor drepturi” tinde să devină o regulă în conduita autorităților publice și nu o excepție, echivalează cu încălcarea art. 53 din Constituție.

Se apreciază că pensia specială reprezintă un bun în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și că reprezintă un drept câștigat ce „nu poate fi modificat de la o perioadă la alta”.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, mai arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este în sensul că statul beneficiază de o marjă largă de apreciere în materia drepturilor de asigurări sociale și că, atunci când procedează la reducerea cuantumului unor prestații de asigurări sociale, în cursul derulării raportului juridic, statul trebuie să țină cont de necesitatea existenței unui scop legitim urmărit reprezentat de un interes public care trebuie să primeze celui particular, împrejurare avută în vedere la adoptarea Legii nr. 119/2010.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și faptul că autorii excepției beneficiau de pensie de serviciu acordată în temeiul Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, rezultă că aceasta privește numai dispozițiile art. 1 lit. f), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010, dispoziții asupra cărora Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează a se pronunța din prezenta decizie. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. f): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;”;

— Art. 2 alin. (4): „Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculază prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează: [...]”

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 47 cu referire la dreptul la pensie. Totodată, sunt invocate în susținerea excepției și dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la protecția proprietății, art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice cu privire la interdicția restrângerii sau derogării de la drepturile

fundamentale recunoscute pe plan intern pe motiv că pactul nu recunoaște drepturi ori le recunoaște într-o măsură mai mică, precum și Directiva Consiliului 86/378/CEE din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L nr. 225 din 12 august 1986.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 1.285 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 23 noiembrie 2011, statuând în sensul constituționalității acestora în raport cu critici similare cu cele formulate în prezenta cauză.

Astfel, întreaga Lege nr. 119/2010, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile de serviciu doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, legea în discuție nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*. Dispozițiile legale criticate nu impiedică cu nimic asupra calității de pensionar dobândită în temeiul reglementărilor legale în vigoare la momentul emiterii deciziei de pensionare. Astfel, această decizie este o faptă constitutivă a unei situații juridice realizate înainte de o eventuală intrare în vigoare a prevederilor criticate. Rezultă că, sub aspectul cuantumului pensiei, efectele acestei decizii de pensionare rămân câștigate pe toată perioada cuprinsă între emiteria deciziei de pensionare și momentul la care va intra în vigoare prezenta lege. Doar dacă prezenta lege ar fi diminuat sau crescut cuantumul pensiei aflate în plată pe perioada menționată, aceasta cu siguranța ar fi fost retroactivă, încalcând art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât ar fi desființat o *facta praeterita*.

Prin urmare, ceea ce se subsumează, în mod evident, conceptului de *facta praeterita* este dobândirea calității de pensionar. Însă, cu privire la drepturile rezultate în urma obținerii calității menționate, se observă că acestea se constituie în veritabile efecte rezultante ale actului de pensionare, ceea ce nu înseamnă că actul de pensionare determină *a priori* și *ad aeternam* cuantumul pensiei/drepturilor aflate în plată. Astfel, prestațiile de asigurări sociale, subsecvente actului de pensionare, nu pot fi considerate *ab initio* ca fiind *facta praeterita*. Ele devin *facta praeterita* pe măsura curgerii timpului. Însă cuantumul pensiei la care este îndrituit pensionarul pentru perioada ce urmează unei luni încheiate este mai degrabă un efect viitor al raporturilor juridice trecute — *facta futura*, întrucât raportul juridic trecut, în speța de față, se constituie chiar în dobândirea calității de pensionar și toate prestațiile succesive lunare sub forma pensiei sunt *facta futura*, care, pe măsura trecerii timpului, devin *facta praeterita*.

Pensia de serviciu este compusă, principial, din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. **Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element**

constitutiv al acestuia. Obligația statului este aceea de a nu reduce cuantumul pensiei sub nivelul stabilit în sistemul general de pensionare, întrucât, prin calitatea de asigurat la sistemul de asigurări sociale, persoana în cauză și-a garantat dreptul la pensia de drept comun tocmai prin plata contribuțiilor. **Este un drept pe care l-a obținut și realizat prin plata contribuțiilor legal datorate.** De asemenea, nu există un drept constituțional la pensie de serviciu, astfel încât, cu privire la suplimentul acordat de stat, nu se poate susține că este un drept viitor câștigat *ad aeternam* din moment ce este sub condiție.

Având în vedere că pensiile de serviciu nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, textul criticat nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor de serviciu, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult ori mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție, Curtea a reținut că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Mai mult, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei, paragraful 44*, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 55*, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru **nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit quantum** (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei, paragraful 39*, respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei, paragraful 35*). Reducerea sau încetarea plății unui anumit quantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 58*). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 61*), aspect esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii

(paragraful 63) și că **scăderea cuantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere rezonabilă și proporțională** (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a cuantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui quantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de cuantumul concret al salariului (*sistem contributiv versus sistem retributiv*); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63) — a se vedea, în același sens, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Valkov și alții împotriva Bulgariei, paragraful 97*.

În consecință, Curtea a reținut că eliminarea pensiilor de serviciu în privința deputaților și senatorilor, reglementată de Legea nr. 119/2010, nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de **cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură** (spre deosebire de cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*). Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar **ii integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice**. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

De asemenea, cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

În fine, Curtea, prin deciziile amintite, a mai reținut că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 3 nu încalcă cu nimic art. 15 alin. (2) sau art. 44 alin. (1) din Constituție, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească atât termenele în interiorul cărora autoritățile publice să ducă la îndeplinire operațiunea de recalculare a pensiilor, cât și modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De asemenea, Curtea constată că reglementarea normativă cuprinsă în art. 2 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 este consecința firească a dispozițiilor art. 1 al legii, astfel încât cele expuse mai sus se aplică *mutatis mutandis* și în privința acestuia.

Curtea mai reține că art. 12 din lege reglementează caracterul automat al procesului de recalculare pentru persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite ulterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, ceea ce reprezintă mai degrabă o normă tehnică de natură a asigura finalitatea urmărită prin adoptarea Legii nr. 119/2010, respectiv crearea unui sistem unitar de pensii publice prin integrarea în acest sistem a pensiilor reglementate prin legi speciale; or, textele constituționale invocate nu impun nicio exigență în raport cu un atare conținut normativ, ceea ce atrage lipsa lor de incidență în raport cu critica de neconstituționalitate ce vizează art. 12 din lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2 alin. (4), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Costică Ciurtin în Dosarul nr. 7.341/117/2010 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și de Gheorghe Lungu în Dosarul nr. 11.339/83/2010 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48

din 24 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. din Jidvei — Filiala Alba în Dosarul nr. 2.681/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 622D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, menționând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.440 din 3 noiembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.681/107/2009, **Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. din Jidvei — Filiala Alba** într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită ca administratorul

judiciar să întocmească tabelul definitiv al creanțelor și admiterea planurilor de reorganizare a societății.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15, 16, 21, 124 și 126, deoarece instituie obligativitatea judecătorului fondului de a respecta întocmai indicațiile date de instanța de recurs, astfel că, în cauză, judecătorul fondului nu se mai poate supune legii și nu mai poate constata că legea aplicabilă în speță a fost abrogată și nu ultraactivează. De asemenea, consideră că este încălcată grav egalitatea în drepturi, deoarece aceleași litigii se soluționează sub imperiul a două legi diferite, una în vigoare și alta abrogată. Or, în speță, s-a decis aplicarea prevederilor Legii nr. 64/1995, care este abrogată, și nu ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că dispozițiile art. 315 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, întrucât controlul judiciar ce se exercită nu reprezintă o limitare a independenței judecătorilor, iar îndrumările date se circumscriu cadrului activității cu caracter jurisdicțional al instanțelor de recurs, iar, în lipsa dispozițiilor criticate, se pot reitera greșelile comise de instanța de fond cu consecința încălcării art. 6 din Convenție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

„În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.

Când hotărârea a fost casată pentru nerespectarea formelor procedurale, judecata va reîncepe de la actul anulat.

După casare, instanța de fond va judeca din nou, ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 854 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, a reținut că, rejudecând cauza, judecătorul preia rezolvările în drept stabilite de instanța de casare, fapt ce nu încalcă accesul liber la justiție, întrucât aceste rezolvări sunt date în cadrul activității cu caracter jurisdicțional a instanțelor de casare, pe cale de hotărâri pronunțate în urma dezbaterilor contradictorii, și nu au nimic comun cu situația nepermisă când,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. din Jidvei — Filiala Alba în Dosarul nr. 2.681/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 49

din 24 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cosmin & Constantin” — S.R.L. din Constanța și Constantin Coteanu în Dosarul nr. 10.672/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 889D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială I.T.C. — S.R.L. din București apărătorul ales, avocat Toader Agapie, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa autorilor excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece critica nu este întemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.672/1/2010, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cosmin & Constantin” — S.R.L. din Constanța și Constantin Coteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate reglementează în mod limitativ motivele pentru care poate fi exercitată contestația în anulare. Astfel, legiuitorul a înțeles să limiteze motivele de contestație în anulare la două situații excepționale, îngăduind accesul la justiție, ceea ce contravine art. 21 și 129 din Constituție. Totodată, partea care a pierdut procesul într-o cale de atac nu are la dispoziție calea de atac extraordinară a contestației în anulare. Mai arată că situațiile extraordinare prevăzute de art. 317 din Codul de procedură civilă pot fi invocate de către contestator doar în cazul în care au fost arătate prin cererea de recurs, însă legea nu face distincție între situația recurentului contestator și situația intimatului contestator.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială opinează în sensul că dispozițiile art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt în acord cu prevederile constituționale, iar excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca cele invocate în prezenta cauză, statuând că textele criticate sunt norme de procedură pe care legiuitorul este liber să le edicteze în baza prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2) potrivit cărora *„competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 999 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 19 septembrie 2011, Decizia nr. 1.270 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 23 noiembrie 2010, Decizia nr. 787 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 16 iulie 2010, Decizia nr. 1.676 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 25 februarie 2010, Decizia nr. 1.482 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010.

De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 317 din Codul de procedură civilă nu au în vedere hotărârile judecătorești susceptibile de a fi atacate pe căile ordinare de atac, care oferă părților cadrul procesual adecvat în care să își poată exercita, cu diligență, drepturile procesuale de pe poziții de egalitate, ci se referă la hotărârile irevocabile, împotriva cărora mai pot fi exercitate doar căile extraordinare de atac, așa cum este cazul contestației în anulare și/sau al revizurii.

Legiuitorul a prevăzut limitativ cazurile în care poate fi atacată o hotărâre irevocabilă pe o asemenea cale, tocmai pentru a garanta echitatea actului de justiție și respectarea principiului autorității de lucru judecat și pentru a-l pune pe justițiabilul care nu a putut invoca, din motive, desigur, neimputabile lui, (nelegalitatea citării și/sau încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență), într-o situație egală cu cel care a invocat aceste motive în apel sau în recurs, cu intenția de a crea un tratament juridic egal între aceștia. Rezultă așadar că, odată invocate pe calea apelului sau recursului, aceste motive urmează a fi cenzurate de către instanță, care se va pronunța asupra lor, astfel încât nepronunțarea asupra acestor motive în faza recursului dă posibilitatea părții interesate să le invoce în cadrul contestației în anulare, potrivit art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Din moment ce partea ar fi putut invoca aceste motive pe calea apelului sau recursului, Curtea a observat că ar fi de prisos să i se mai acorde încă o dată această posibilitate pe calea contestației în anulare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cosmin & Constantin” — S.R.L. din Constanța și Constantin Coteanu în Dosarul nr. 10.672/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 7 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Roza și Trandafir Popa în Dosarul nr. 389/246/2010 al Judecătoriai Ineu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 210D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia nr. 1.519/2011 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 61/2001 din 25 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 389/246/2010, **Judecătoria Ineu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Maria Roza și Trandafir Popa cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare a unui judecător.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24 și art. 20 raportate la cele ale art. 1 și 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată, în esență, că, deoarece procedura instituită

în vederea judecării cererii de recuzare stabilește numai ascultarea judecătorului recuzat, iar pe justițiabil îl împiedică să participe la judecarea cererii de recuzare, creează un dezechilibru evident în ceea ce privește drepturile procesuale pe care le are justițiabilul și o inegalitate în fața legii între acesta și judecătorul recuzat. Autorul excepției, referindu-se la Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 ianuarie 2005, consideră că art. 27 din Codul de procedură civilă „prezintă doar o aparentă minuțiozitate [...], în sensul că cele nouă puncte sunt vădit insuficiente, *a fortiori* existând o sumedenie de alte situații care nu au fost circumscrise acestui text de lege”. În continuare, arată că în optica legiuitorului este eliminată, într-un mod profund discreționar, însăși regina probelor, interogatoriul luat judecătorului recuzat. Invocă, în acest sens, Decizia nr. 969 din 30 octombrie 2007 prin care Curtea Constituțională a admis luarea interogatoriului pentru dovedirea motivelor de divorț.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 27: „Judecătorul poate fi recuzat:

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despărțit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau fâgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;

— Art. 31 alin. 1 și 2: „Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.

Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportat la prevederile cuprinse în art. 1 referitor la obligația de a respecta drepturile omului și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii.

Astfel, prin Decizia nr. 364 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2008, și prin Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, Curtea a statuat, în esență, că dispozițiile art. 27 din Codul de procedura civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a observat însă că aceste dispoziții de lege acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată

posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3).

Prin Decizia nr. 268 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 20 mai 2008, Curtea a reținut că art. 31 din Codul de procedură civilă nu contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, încheierea prin care s-a respins recuzarea putându-se ataca o dată cu fondul, instanța superioară de fond urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

Pentru aceleași argumente, nu a putut fi primită nici critica privind încălcarea art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

În final, Curtea a reținut că procedura privind judecarea cererii de recuzare este aceeași, indiferent de calitatea părților în proces, astfel încât nu se poate reține nici încălcarea principiului egalității în drepturi.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea constată că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a înțeles să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a drepturilor constituționale invocate. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

De altfel, în speță, autorul excepției solicită modificarea soluțiilor legislative criticate, considerând că, „într-un mod profund discreționar”, legiuitorul a eliminat „însăși regina probelor — interogatoriul [...]”. În acest sens, invocă Decizia nr. 969 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007, prin care Curtea a decis că dispozițiile art. 612 alin. 6 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece împiedică administrarea interogatoriului în dovedirea motivelor de divorț.

Curtea observă însă că dispozițiile legale analizate corespund art. 126 alin. (2) din Constituție, din care rezultă că legiuitorul are libertatea de a institui reguli de procedură judiciară adecvate situațiilor procedurale pe care le reglementează. Admiterea interogatoriului ca mijloc de probă pentru dovedirea unor motive de recuzare ar supune, în mod evident, judecătorul unor presiuni, ceea ce ar deteriora actul de justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 31 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Roza și Trandafir Popa în Dosarul nr. 389/246/2010 al Judecătoriei Îneu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru aprobarea Catalogului național de programe de studii complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice de organizare și desfășurare a acestora

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. R.L. 1.585 din 28 februarie 2012,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru de organizare și desfășurare a acestora, cu modificările și aprobarea Catalogului național de programe de studii completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, Partea I, nr. 489 din 9 iunie 2005, cu modificările și completările medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. I „Catalogul național de programe de studii complementare — specialități clinice și paraclinice” se modifică și se completează după cum urmează:

a) După punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„1 ¹ .	Alergologie și imunologie pediatrică	Prof. dr. Evelina Moraru	București, Cluj-Napoca, Iași	X			

b) După punctul 4¹ se introduce un nou punct, punctul 4², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„4 ²	Cardiologie pediatrică	Prof. dr. Rodica Togănel	București, Cluj-Napoca, Târgu Mureș, Timișoara	X			

c) Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„8.	Chirurgie hepato-bilio-pancreatică	Prof. dr. Irinel Popescu	București, Cluj-Napoca, Iași		X		

d) Punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„11.	Chirurgie laparoscopică ginecologică	Prof. dr. Adrian Stretean, prof. dr. Szabó Béla, conf. dr. Suci Nicolae	București, Cluj-Napoca, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș, Timișoara		X		

e) Punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„15.	Colposcopie	Prof. dr. Cernea Nicolae, conf. dr. Mureșan Daniel, conf. dr. Anca Stănescu	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Târgu Mureș, Timișoara		X		

f) După punctul 17 se introduce un nou punct, punctul 171, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„171.	Endocrinologie și diabet pediatric	Conf. dr. Velea Iulian	București, Cluj-Napoca, Timișoara	X			

g) Punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„19.	Ecografia aparatului locomotor	Conf. dr. Ștefan Cristea	București, Cluj-Napoca	X	X		

h) După punctul 31 se introduce un nou punct, punctul 311, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„311.	Gastroenterologie pediatrică	Prof. dr. Burlea Marin	Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Târgu Mureș	X			

i) Punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„32.	Gineco-oncologie	Prof. dr. Peltecu Gheorghe, prof. dr. Szabó Béla	București, Cluj-Napoca, Târgu Mureș		X		

j) Punctul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„33.	Histeroscopie	Prof. dr. Mircea Onofriescu, conf. dr. Nicolae Suci	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Timișoara, Târgu Mureș		X		

k) Punctul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„34.	Homeopatie	Dr. Liliana Doina Pavlovschi	București, Constanța, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Sibiu	X	X		X

l) După punctul 34 se introduce un nou punct, punctul 341, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„341.	Hematologie-oncologie pediatrică	Prof. dr. Arion Constantin, conf. dr. Dragomir Monica Desiree, prof. dr. Maria Despina Baghiu	București, Cluj-Napoca, Iași, Târgu Mureș, Timișoara	X			

m) Punctul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„42.	Managementul serviciilor de sănătate	SNSPMPDSB	București, Cluj-Napoca, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș, Timișoara	X	X	X	X

n) Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„45.	Medicină aerospațială	Prof. dr. Marian Macri	București	X			X

o) Punctul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„48.	Medicină materno-fetală	Prof. dr. Florin Stamatian, prof. dr. Radu Vlădăreanu	București, Cluj-Napoca		X		

p) După punctul 48 se introduce un nou punct, punctul 48¹, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„48 ¹ .”	Medicină respiratorie pediatrică	Prof. dr. Orășeanu Dumitru	București, Cluj-Napoca, Sibiu	X”			

q) Punctul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„49.”	Medicină școlară	Conf. dr. Cordeanu Aurelia	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Sibiu, Timișoara				X”

r) După punctul 49 se introduc două noi puncte, punctele 49¹ și 49², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„49 ¹ .”	Nefrologie și dializă pediatrică	Conf. dr. Balgradean Mihaela	București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Târgu Mureș	X			
49 ² .”	Neurochirurgie endovasculară	Prof. dr. Gorgan Radu Mircea	București		X”		

s) Punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„54.”	Planificare familială	Conf. dr. Blidaru Iolanda, conf. dr. Manuela Russu	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Timișoara, Târgu Mureș		X❖		X”

ș) După punctul 57 se introduc două noi puncte, punctele 57¹ și 57², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„57 ¹ .”	Radiostereo-chirurgie gamma knife	Prof. dr. Gorgan Radu Mircea	București		X		
57 ² .”	Reumatologie pediatrică	Conf. dr. Iagăru Nicolae	București, Cluj-Napoca	X”			

t) După punctul 60 se introduc două noi puncte, punctele 60¹ și 60², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„60 ¹ .”	Terapie intensivă	Prof. dr. Dorel Săndesc	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Târgu Mureș, Timișoara	X			
60 ² .”	Terapie intensivă pediatrică	Șef lucrări Ciomărtan Tatiana	București, Cluj-Napoca	X”			

ț) Punctul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„63.”	Tratamentul infertilității cuplului și reproducerea umană asistată (de exemplu, fertilizare <i>in vitro</i>)	Prof. dr. Florin Stamatian, prof. dr. Bogdan Marinescu	București, Cluj-Napoca		X”		

u) Punctul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„65.”	Ultrasonografie generală nivel I	Conf. dr. Adrian Costache, prof. dr. Radu Badea	București, Cluj-Napoca, Constanța, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș, Timișoara	X☼	X	X❖	X”

v) Punctul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„66.”	Ultrasonografie generală nivel II	Conf. dr. Adrian Costache, prof. dr. Radu Badea	București, Cluj-Napoca, Constanța, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș, Timișoara	X	X	X❖	X”

w) Punctul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„68.”	Ultrasonografie obstetricală și ginecologică nivel I (diagnostic de sarcină și patologii ginecologice)	Prof. dr. Florin Stamatian, prof. dr. Radu Vlădăreanu	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Timișoara, Târgu Mureș		X☼”		

x) Punctul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„69.	Ultrasonografie obstetricală și ginecologică nivel II (diagnostic de morfopatologie fetală)	Prof. dr. Florin Stamatian, prof. dr. Radu Vlădăreanu	București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Târgu Mureș		X		

y) După punctul 69 se introduce un nou punct, punctul 70, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire	Condiții de participare Specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină de familie
„70.	Uroginecologie	Prof. dr. Szábo Béla, prof. dr. Bumbu Gheorghe	București, Cluj-Napoca, Iași, Oradea, Timișoara, Târgu Mureș		X		

z) Nota de la sfârșitul tabelului se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. ¶ Ultrasonografia generală nivelul I, Ultrasonografia obstetricală și ginecologică nivelul I și Chirurgia laparoscopică nivelul I reprezintă o primă etapă din instruirea în domeniu, în cadrul specializării, în prezent. Pentru a avea posibilitatea de a emite buletine de diagnostic sau a practica tehnicile respective este necesară completarea pregătirii cu nivelul II, care corespunde competenței în Ecografie generală, Ecografie obstetricală și ginecologică, Chirurgie laparoscopică — tehnici avansate.

✦ Pentru a putea practica Endoscopia bronșică, Colposcopia, Histeroscopia, CT, IRM, pregătirea are loc în interiorul specializării, dar, în faza actuală de dezvoltare, este necesară susținerea unui examen suplimentar, după confirmarea ca medic specialist.

❖ Aceste programe sunt module în rezidențiatul actual, iar abilitățile respective vor intra în competența profesională standard a unui specialist.

În mod expres, în cazul Gastroenterologiei, abilitățile de Endoscopie digestivă diagnostică și Ecografie generală fac parte din competența profesională standard a unui medic specialist.

2. În perioada 2012—2015, activitatea de pregătire a medicilor specialiști și primari în Obstetrică-ginecologie înscriși în Centrul Universitar Oradea la programul de studii complementare în Chirurgie laparoscopică ginecologică se va desfășura în coordonarea responsabililor de program din centrele universitare București și Târgu Mureș.”

2. Anexa nr. II „Catalogul național de programe de studii complementare specialității medico-dentare și pentru medicii dentiști cu drept de liberă practică” se modifică și se completează după cum urmează:

a) Punctul 3 se abrogă.

b) Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„4.	Homeopatie	Dr. Liliana Doina Pavlovschi	București, Constanța, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Sibiu”

c) După punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„51.	Inhalosedare prin amestec inhalator cu protoxid de azot și oxigen, în medicina dentară	Prof. dr. Bucur Alexandru	București”

d) Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„8.	Managementul serviciilor de sănătate	SNSPMPDSB	București, Cluj-Napoca, Constanța, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș, Timișoara”

e) Punctul 9 se abrogă.

3. Anexa nr. IV „Catalogul național de programe de studii complementare pentru medici de medicină generală cu drept de liberă practică” se modifică după cum urmează:

a) Punctul 3 va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„3.	Homeopatie	Dr. Liliana Doina Pavlovschi	București, Constanța, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Sibiu”

b) Punctul 8 va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„8.	Medicină aerospațială	Prof. dr. Marian Macri	București”

c) Punctul 11 va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„11.	Medicină școlară	Conf. dr. Cordeanu Aurelia	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Sibiu, Timișoara”

d) Punctul 12 va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„12.	Planificare familială	Conf. dr. Blidaru Iolanda, conf. dr. Manuela Russu	București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Timișoara, Târgu Mureș”

Art. II. — Direcția generală resurse umane și certificare și Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

București, 28 februarie 2012.

Nr. 183.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

